

רַבְקָה יְוִצָּאת. **דֵּא צְלֹזֶתָא,** **דֵּא יְהוּ דָבָר** והוא מש"כ בפסוק זיהי הוא טרם כללה לדבר והנה רבקה יוצאת, דהיינו שרבקה היא המלכות הנקראת תפילה ובה הוא סוד הדיבור והוא צריך לצאת מיד ללא עיכובים ע"י הסירכות והעוננות. **וּבְגִנִּיהָ** **אֲתִמָּר,** **אִם שְׁגָרָה תִּפְלַתִּי בְּפִי יוֹדָע אָנִי שְׁמַקְיָבָל** ועל כך אמר רבי חנינא בן דוסא אם שגורה תפילה בפי יודע אני שהוא מקובל (רעדט), דהיינו שם התפילה יוצאה כראוי בודאי אין עוננות המעכבים אותה מלהתקבל. **וְאֵי אִית** **סְרִכָּא וְנַפְקָא בְּעַבּוֹבָא,** **יוֹדָע אָנִי שְׁמַטּוֹרָף** אמן אם יש בתפילה סירכות ועוננות המעכבים אותה מלעצת אז יודע אני שהוא מטורף מאחר שהקליל טורפים את התפילה מלהתקבל. **בְּגִין** (ס"א בגון) **סְרִכָּא בְּרִיאָה דֵא יְהִי** **טִרְפָּה** והוא מלחמת שיש סירכה בריאה העושה אותה טריפה שכן העוננות מטריפים את תפילתו.

איברי המלכות פותחים בנפיהם ברמ"ח התיבות שבק"ש ובhem יורד ז"א להתייחד עם המלכות

וּקְזֹל דֵא שְׁמָע יִשְׂרָאֵל, **דְּבִיה** (יחזקאל א) **וְאֶשְׁמָע אֶת קֹל** **בְּנֵפִיָּהּ** והנה הקול הוא בסוד ז"א, לעליו נאמר 'שמע ישראל' שהכוונה לז"א הנקרא ישראל, ועליו נאמר 'ואשמע את קול בנפיהם', דהיינו שקול בנפי המלאכים

אָוֶר הַרְשָׁבָ"י

מנין אתה יודע אמר להם את שנורה תפילי
בפי יודע אני שהוא מקובל ואם לאו יודע אני
שהוא מטורף. [בדאיתא בברכות פ"ה מה אמרו עליו על רבי חנינא בן דוסא שהיה מתפלל על החולים והיה אומר זה כי זה מה אמרו לו

הליימוד היומי

עליה לו"א השומע אותם. **וְהִנֵּה יְהוָה דָאִידָה קֹזֶל** ולכן בשם הו"ה שבסוד ז"א בו הוא סוד הקול, **בְּדַנְפֵיק לְקַבְלָא שְׁבִינְתָּא בְּצַלְוָתָא** בחַשָּׁאי, **דָאִידָה דְבּוֹר, דְבּוֹה אֲדָנֵי שְׁפָתִי תְּפִתָּח** וכאשר יוציא ז"א להעלות את השכינה מעולם הבריאה בכדי לבנותה בתפילה דלחש ולקונן את המלכות הנקרת דיבור בפרטוף שלם, עליה נאמר אドני שפת הפתח, דהיינו שם מעלים את יעקו"ר ולאה להיכל ק"ק דבריה ומשם הם עולים לאצלות בתחילת חפת הלחש, **כָּל אַבְרַיִן פְּתִיחָן בְּלָהו גְּדָפִיְהוּ, בְּרַמְ"ח תִּיבִּין, דָאִינְפּוֹן** בבְּדַ' **פְּרִשְׁיַׂין דְּקָרִיאַת שְׁמָע,** **דְּבָהּוֹן נְחִיתָה קְלָא** ואז כל אברי המלכות שהם המלאכים והנשומות, הם פותחים את כנפיהם ברמ"ח התיבות שבקראת שמע שם בבְּדַ' הפרשיות שבקראת שמע (רפ) וביהם יורד ז"א שהוא סוד הקול בכדי להתייחד עם

• המלכות.

בתחילת תפילה העמידה אומרם ה' שפת הפתח, כי המלכות הנקרת אדנות פתחה אל היחוד עם ז"א

וְכֵד נְחִיתָה, בְּמָה צְפַרְיַׂן מַעֲצְפַצְפִּין לְגַבִּית, בְּכַפָּה מִינִי גְּגַנוֹן וכאשר ז"א יורד בכדי להתייחד עם המלכות, אז כמה מלאכים הנקרים ציפורים הם מצפאים בתחילת ז"א בכמה מיני ניגונים ובזמירות שבפסוקי דזמרה בכדי לעורר את היחוד, **בְּלָהו עַל אַבְרַיִן דְגַוְפָּא, דָאִינְפּוֹן עַנְפִּי**

(רפ) דהיינו שמתיבת ושמתם את דברי אלה **אוֹתִיות הַוַּיִּה כְּמֻבוּאָר בּוּזָה הַדָּשׁ רֹת נְבָב** עד ויאמר הוא פרשה נפרדת והם בסוד ד' ע"ב.

הליימוד היומי

אִילָנָא וכל אלו המלאכים הנקראים ציפורים הם תלויים באבריו גופו המלכות כדוגמת ענפי האילן התלויים באילן. **וּבְכֹל גַּדְפֵּין דְּכֹל אֶבֶר,** **דְּתַפְּן דְּיוֹרָא** **דְּצַפּוֹרָא,** **דְּאֵיחָי אֲדָנָ"י,** **בְּכֹל עֲנָפָא וּעֲנָפָא,** **אֲשַׁתְּכָח** **פֶּתְיָחָא לְגַבְּיָי דְּבָעָלָה** ובכל כונף וכונף של כל אבר ואבר מAbr המלכות שם שוכנת הצעיר ששהיא המלכות הנקראת אדנ"י, ובכל ענף וענף דהינו בכל מלאר ומלאך שם מצויה המלכות כשהיא פתוחה לגבי הייחוד עם ז"א בעלה. **אֲדָנָ"י שְׁפָתִי** **תְּפִתְחָה,** **אִיהוּ פְּתִחָא לְגַבְּיָה,** **בְּצַלּוֹתָא דְּעַמִּידָה** ולכן אומרים בתחילת התפילה אדנ"י שפתוי תפוחה, כי אז המלכות הנקראת אדנ"י היא פתוחה אל הייחוד עם ז"א שהוא בתפילה העמידה. **לִית אֶבֶר מִמְּאַתָּן וּתְמִנִּיא** **וְאֶרְבָּעֵין אֶבְרִים דְּשִׁבְעָתָא,** **דְּלָאו אֵיחָי פְּתִחָה** **לְקַבְּלָא לִיה** וכן אין אבר מרמ"ח אברי השכינה שהוא לא פתוח בכדי לקבל את ז"א. **וּבְגַּין דָּא אַתְּקָרִיאָת שִׁיחָת מְלָאָכִי הַשְּׁرָת** ומשום כך נקרת השכינה שיחת מלאכי השרת, דהינו שוד השיחה והדיבור הוא במלכות והוא מכינה את מלאכי השרת שהם אבריה בכדי לקבל את הקול מז"א כי אז היא נבלת בכל אבריה ומלאהיה בכדי לקבל את הקול מז"א ועי"ב יש בה את שפע הדיבור (רמ"ק). **אִיהוּ** **[רפא] צְפֻצָּוֹת עֻופּוֹת,** **דְּאִינּוֹן נְשָׂמְתִין דְּשְׂרִין בְּאֶבְרִים וּמוֹ** השכינה היא סוד עצוף עופות שהם סוד הנשמות השורות באבריה. **אֵיחָי שִׁיחָת דְּקָלִים,** **דְּאִינּוֹן עֲנָפִין דְּאִילָנָא** וכן היא סוד שיחת דקלים שהם אלו

[רפא] הרמ"ק גורם איה.

הנשומות התלוויות בה בענפי האילן, וסוד הדקלים הוא מורה על יהוד וו"ז שכן הדקלים הם זכר ונקבה ולכן הנשומות שבג"ע העליון הם נקראיים ענפי האילן, שהמלכות היא השיחה שלהם מאחר שככל עניין שיחתם ושירთם הוא ב כדי להיכל בלבד בייחוד עם המלכות (רמ"ק) •

בעת עמידת ישראל בתפילה הלהש היא עת הייחוד

ובההוא זמנא, דנחתת יהו"ה לגביו אדנ"י בכל אשר
ובאותו זמן הייחוד שאנו יורד וזה הנקרה הויה אל המלכות הנקרה אדנ"י
ב כדי להשפיע בה שפע מכל אשר ואבר שלו לכל אשר ואבר שלה, **אתמר בהו,**
(חזקאל א) **בעמדם תרפא בנטיהם ובזה נאמר בעמדם תרפינה**
ונפיהם, דהינו שבעת עמידת ישראל בתפילהם הוא עת הייחוד ואנו החיות מרפים
ומשகיטים את נפיהם לאחר סוד הייחוד הוא בחשי. **והאי רוא דחשפל.**
חיות אש, עתים חשות, עתים ממלאות וזה הסוד של החשמ"ל
שהם חיים, אש שפעמים הם החשות ופעמים הם ממלאות. **ואמרו מארי**
מתניתין, במתניתא תנא, בשחדבור יוצא מפי
הקדוש ברוך הוא, חשות, ובשאין הדבר יוצא מפי
הקדוש ברוך הוא, ממלאות ובאיו בעלי המשנה (רבב) שכאשר הדיבור
יוצא מפי הקב"ה או הם חשות ושקנות, מפני שהייחוד שהוא סוד דבר המלכות צריך

אור הרשב"י

בשעה שהדיבור יוצא מפי הקדוש ברוך הוא
- חשות, ובשעה שאין הדיבור יוצא מפי
במתניתא תנא: **עתים חשות עתים ממלאות.**

ה לימודי היומי